

1980, 23. června – Sdělení VONS č. 190 „Případ manželů Dolejšových“ o trestním stíhání manželů Blanky a Antonína Dolejšových pro trestný čin útoku na veřejného činitele.¹

Dne 13. května 1980 v 0.45 hod. někdo prudce kopl do dveří bytu manželů Blanky a Antonína Dolejšových v Mariánských Lázních, Lidická ul. 193/4. Antonín Dolejš šel otevřít, na chodbě spatřil dva uniformované příslušníky VB, kteří se jej ptali, „kdo to má poslouchat“. Antonín Dolejš opáčil, zda oni něco slyší. Policisté mu odvětili, že ne, ale že je to jedno, že „dostane za minule“ a udeřili jej obuškem přes prsa. Antonín Dolejš uskočil zpět do bytu, jeden z policistů mu však zabránil v zavření dveří a vysadil je z pantů. V místnosti, kam policisté Antonína Dolejše pronásledovali, jej začali bít obušky. Jeho paní, Blanka Dolejšová, vyskočila z postele a žádala hlídku, aby opustila byt, protože se chtěla obléci. Na to ji policisté odvětili, že nejsou „na nějakou kurvu zvědaví“ a praporčík Kreutner² tuto subtilní ženu udeřil pěstí do obličeje. (Blanka Dolejšová prodělala nedávno operaci a je dosud v rekonvalescenci.) Blanka Dolejšová žádala, aby ji policisté nebili, protože je nemocná. Na to praporčík Kreutner [sic] si chtěl půjčit od svého kolegy, nprap. Firla,³ obušek, avšak ten jím bil Antonína Dolejše. Proto prap. Kreutner [sic] vzal na podlaze ležící pohrabáč a udeřil Blanku Dolejšovou přes ruce. Antonín Dolejš se pokusil chránit svoji ženu vlastním tělem, přičemž dostal silnou ránu obuškem do hlavy od nprap. Firla [sic], po které padl na kamna a z nich se svalil na podlahu se zakrváceným obličejem a na okamžik ztratil vědomí. Paní Blanka vyběhla na chodbu a zoufale křičela o pomoc. Bezprostředně poté hlídka spěšně opustila byt.

Manželé Dolejšovi neprodleně vyhledali lékařskou pomoc a byli ošetřeni na pohotovosti chirurgické ambulance v Mariánských Lázních. Druhý den nato podali osobně stížnost na ministerstvu vnitra v Praze, jejíž obsah odpovídá shora uvedenému popisu události.⁴ Jejich stížnost nebyla dosud vyřízena, zato však 16. května

1980 zahájil vyšetřovatel Okresní prokuratury v Chebu trestní stíhání Antonína Dolejše a Blanky Dolejšové pro trestné činy podle § 155 a 156 tr. z. (útok na veřejného činitele). V usnesení o zahájení trestní stíhání se uvádí diametrálně odlišný popis celého incidentu a lze v něm i na první pohled shledat velmi vážné interní rozpory.⁵ Lékařská zpráva, kterou si nechali manželé Dolejšovi vystavit od ošetřujícího lékaře bezprostředně po konfliktu, do detailu souhlasí s obsahem stížnosti manželů Dolejšových.⁶ Příznačné je, že tato lékařská zpráva se ze spisu ztratila.

Je zjevné, že trestní stíhání manželů Dolejšových je ryze účelová a svérázná odpověď mocenského aparátu na oznámení učiněné manželi Dolejšovými.

Informace o Chartě 77, r. 3, 1980, č. 10, s. 7.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Antonína a Blanky Dolejšových viz dále sdělení VONS č. 246 a 270, dokumenty č. 247 a 271.
- ² Správně a celým jménem Jaroslav Kreutzer ze SNB – OO VB Mariánské Lázně.
- ³ Správně a celým jménem Fridolín Firla ze SNB – OO VB Mariánské Lázně.
- ⁴ Manželé Dolejšovi se i později pokoušeli protestovat proti obvinění z trestného činu útoku na veřejného činitele a proti způsobu vyšetřování. K tomu viz odpověď Vojenské kanceláře prezidenta republiky ze 16. 6. 1980 na dopis manželů Dolejšových obsahující informaci o pověření inspekce náčelníka SNB Plzeň vyšetřit stížnost na nesprávný postup příslušníků SNB proti jejich osobám. Krajská správa SNB jejich stížnost 16. 6. a 4. 8. 1980 zamítla. LP, Sb. VONS, inv. č. 74, sign. I/4, kart. 19. Na nezákonný postup příslušníků VB byly rovněž upozorněny deníky Práce a Průboj. Viz odpověď redakce deníku Práce A. Dolejšovi z 12. 6. 1980 obsahující informace o předání jeho dopisu k vyjádření Federálnímu ministerstvu vnitra a odpověď redakce deníku Průboj z 20. 6. 1980 obsahující doporučení k podání žaloby příslušnému okresnímu soudu. Tamtéž, sign. I/3 a 6, kart. 19.
- ⁵ Vyšetřovatel oddělení vyšetřování Okresní prokuratury v Chebu prom. práv. Jan Sýkora zahájil 16. 5. 1980 trestní stíhání manželů Dolejšových pro trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 155, odst. 1, písm. a) a 156, odst. 1, písm. a), odst. 2 tr. zák. (v případě A. Dolejše) a § 155,

odst. 1, písm. a), odst. 2 tr. zák. (v případě B. Dolejšové). Tohoto trestného činu se měli dopustit 13. 5. 1980 tím, že napadli hlídku příslušníků VB, která na základě stížnosti spolunájemníka v místě bydliště přišla manželé Dolejšovy napomenout pro rušení nočního klidu. Manželé Dolejšovi podali dne 28. 5. 1980 stížnost, kterou okresní prokurátor v Chebu 9. 7. 1980 zamítl. V této stížnosti obvinění uvedli: *„Výpovědi příslušníků VB, nprap. Firly a prap. Kreutzera, kteří pod zástěrkou tzv. hlídky vtrhli k nám do bytu a dopustili se na našich osobách fyzického násilí, se nezakládají na pravdě. Upozorňujeme Vás, že jsme si byli stěžovat týž den na Federálním ministerstvu vnitra v Praze a zajímalo by nás, proč z nás děláte nějaké agresory a celou událost nepřešetříte. Jak je vidět, o nějaké spravedlnosti se zde nedá vůbec hovořit, a proto celou věc postupujeme tisku.“* OS v Chebu, soudní spis k případu Blanky a Antonína Dolejšových, spis. zn. 5 T 304/80.

- ⁶ Manželé Dolejšovi byli ošetřeni na chirurgické ambulanci Nemocnice s poliklinikou v Mariánských Lázních. Lékařské nálezy jsou uloženy in: tamtéž; též LP, Sb. VONS, inv. č. 74, sign. I/2, kart. 19.